

N:o 4.

Ank. till Riksd. kansli den 20 juni 1887, kl. 12 midd.

Första Kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande n:o 3, i anledning af en utaf herr P. M. Söderberg m. fl. väckt motion om ändring af gällande bestämmelser angående vissa ärendens behandling i domänstyrelsen.

Uti en inom Första Kammaran väckt, till Första Kammarens tillfälliga utskott n:o 2 remitterad motion har herr P. M. Söderberg, med hvilken herrar J. Bengtsson och N. P. Nilsson instämt, på anförda skäl föreslagit, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Konungen anhålla om sådan ändring af nu gällande föreskrifter, att en del i motionen omförmälda samt andra till domänstyrelsen hörande ärenden, hvilka beröra enskildes rättsförhållanden och pröfvas böra kollegialt behandlas, måtte föredragas och afgöras såsom verkliga pleniären, på sätt i statskontoret, angående dithörande plenisaker, eger rum.

Efter anförande af stadgandet i nådiga brefvet den 10 november 1882, att generaldirektören för domänstyrelsen skall »allena besluta i alla hos styrelsen förekommande mål och ärenden», samt att vid föredragning inför generaldirektören af en del i motionen uppgifna ärenden, utom den

ledamot, till hvilkens byrå ärendet hör, minst en af de andra ledamöterna skall närvara och i öfverläggningen till beslut deltaga, har motionären vidare förmått, att domänstyrelsen har att hufvudsakligen besluta om enskildes rättsförhållanden, hvilka ofta djupt ingripa i deras ekonomiska välfärd, hvarför i detta hänseende, lika litet som i andra den enskildes rättsförhållanden, det kan vara välbetänkt att afgörandet lägges på en person. Motionären anför vidare att det måste, å ena sidan, vara mera betryggande för den enskilde, om han vet att en sak, som berör hela hans ekonomiska existens, prövas och afgöres af tre eller flera personer kollegialt, än af endast en person, liksom, å andra sidan, det icke kan vara för chefen eller för det allmänna annat än till men, om skuggan af blotta möjligheten till förhastande, oförstånd eller veld kan, om än aldrig så oberättigadt, falla på den ensamt beslutande chefen.

Till en början får utskottet erinra, att enligt ofvanberörda nådiga bref det åligger ledamot i domänstyrelsen att i hvarje ärende, vid hvars behandling han är närvarande, uttala sin mening och, om beslutet blifver derifrån afvikande, låta anteckna densamma till protokollet. För de beslut, mot hvilka ledamot ej reserverat sig, delar han således ansvaret med chefen, och föreskriften att, derest ledamoten är af annan mening än chefen, den afvikande meningen skall i protokollet införas, torde åtminstone medföra visshet derom, att chefens afvikande beslut ej tillkommit i förhastande.

Efter hvad utskottet i domänstyrelsen inhemtat, har, under den tid styrelsen varit i utöfning af sin verksamhet, icke något ärende till pröfning förevarit, dervid i följd af yppade skiljaktiga meningar ärendet skulle erhållit annan utgång än den beslutade, om den kollegiala formen för ärendets behandling varit för styrelsen gällande. Någon ändring af nuvarande bestämmelser i den syftning motionären ifrågasatt har således icke hittills visat sig af behovet påkallad, och utskottet har ingen anledning förutsätta att dylik ändring skulle vara för framtiden behöflig. Då dertill kommer, att de i åberopade nådiga brefvet den 10 november 1882 meddelade föreskrifter om ärendenas behandling i domänstyrelsen skola tjena till efterrättelse endast tills vidare och intill dess definitiv instruktion för styrelsen framdeles kan, på styrelsens eget förslag, varda fastställd, samt det hinder för afgifvande af förslag till ny instruktion, som hittills för styrelsen mött, nemligen den väckta frågan om ny löneroglering för skogsstatens tjänstemän och i sammanhang dermed föreslagna genomgripande ändringar i dessa tjänstemäns tjänsteåligganden, antagligen lärer med det snaraste bortfalla, då denna fråga föreligger till nuvarande Riksdags behandling, och således i närmaste framtiden torde komma att

Kongl. Maj:ts pröfning underställas hvilket arbetssätt, som för fullgörande af styrelsens åligganden kan finnas lämpligast, får utskottet hemställa,

att herr P. M. Söderbergs motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 17 juni 1887.

På utskottets vägnar:

W. STRÅLE.

Reservation:

af herr *P. M. Söderberg.*

N:o 5.

Ank. till Riksd. kansli den 20 Juni 1887, kl. 12 midd.

Första Kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande n:o 4, i anledning af en utaf herr P. M. Söderberg väckt motion om sammanförande af gällande stadganden angående förvaltningen af kronans jordbruksdomäner och utarbetande af beskrifning å dessa egendomar.

Uti en inom Första Kammarerna väckt, till Första Kammarens tillfälliga utskott n:o 2 hänvisad motion, har herr P. M. Söderberg hemställt,